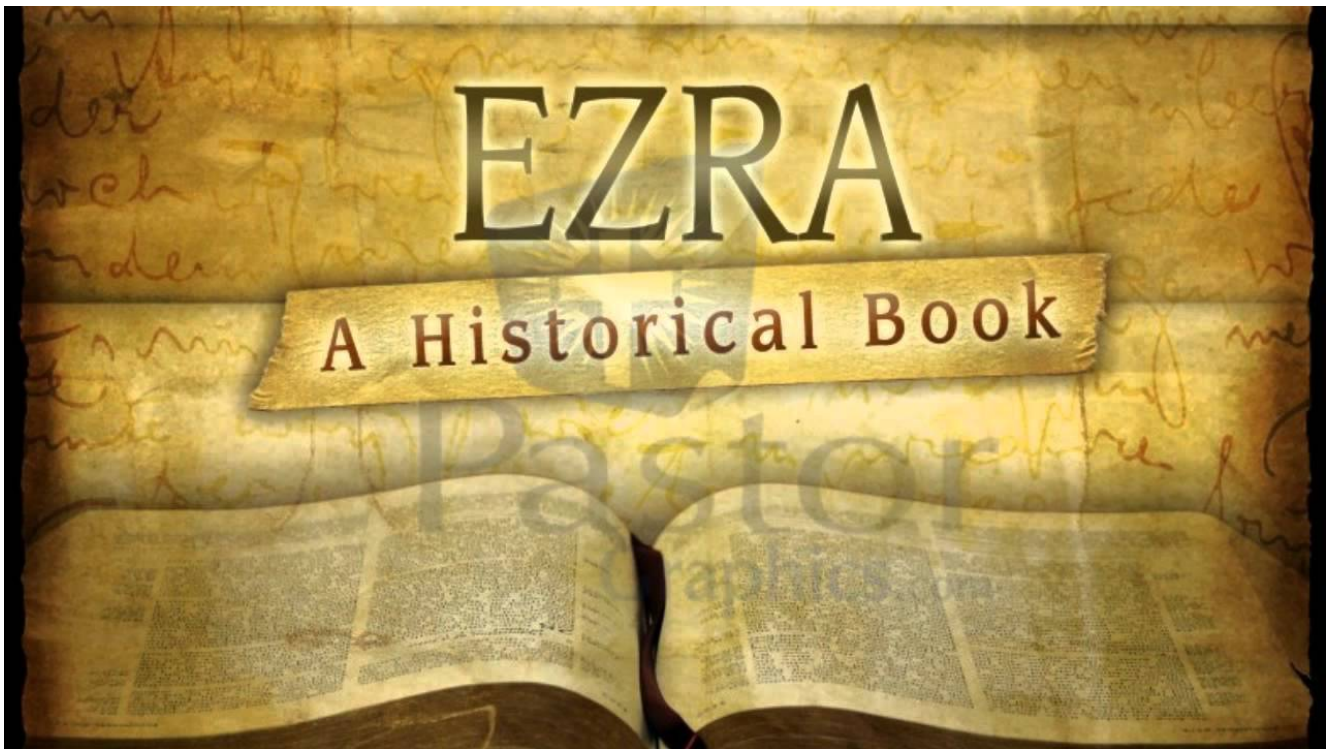

اطلاعاتی درباره کتاب عزرا

کتاب عزرا Ezra

کتاب عزرا نیز از جمله کتابهای تاریخی عهد قدیم محسوب شده و شامل ۱۰ فصل و ۲۸۰ آیه می‌شود. کتاب عزرا از همان جایی ادامه یافته که کتاب دوم پادشاهان و دوم تواریخ به پایان رسیده است. این کتاب در برگیرنده بازگشت تبعیدیان اسرائیلی به یهودا و ساخت معبد جدید در اورشلیم است. عزرا از نسل مستقیم کاهن اعظم هارون بود از اینرو، هم کاتب و هم کاهن محسوب می‌شد. غیرت او برای خداوند و همچنین برای قوانین شریعت، سبب شد تا رهبری بازگشت گروهی از تبعیدیان را در دوران حکومت خشایار شاه، پادشاه پارس به عهده بگیرد. این کتاب روند تاریخی احیای قوم عهد خداوند از تبعید در بابل به سرزمین موعود را نشان می‌دهد هر چند که آنها هنوز در تحت نظارت یک حکمران بیگانه قرار داشتند.

نویسنده

این کتاب بوسیله یک کاهن به نام عزرا نوشته شده که خود وی نیز از تبعیدیان در بابل بود. برخی از محققین کتاب مقدس بر این باورند که عزرا نویسنده کتاب اول و دوم تواریخ نیز بوده است. یهودیان نیز بطور سنتی برای مدتهای طولانی، نگارش این کتاب تاریخی را به عزرا نسبت داده اند که از کاتبین و از محققان محسوب شده و رهبریت دومین گروه بازگشته از تبعید را به عهد داشت و بانضمام اینکه خود او در این وقایع حضور فعال داشته و بخصوص در نیمه دوم این کتاب و همچنین در کتاب نحیا از نقش عمده‌ای برخوردار است.

کتابهای عزرا و نحیا در ابتدا بصورت یک کتاب واحد و همانند الباقی کتابهای عهد قدیم در اصل به زبان عبری نوشته شده است و چنین استنباط می‌شد که هر دو کتاب از یک مرجع هستند. اما شواهد موجود نشان می‌دهد که این کتابها بصورت جداگانه نوشته شده ولی در شورای کائن یهودیان به عنوان

یک کتاب در نظر قرار گرفته است. اما سپس افرادی که در ترجمه کتاب عهد قدیم به زبان یونانی نقش داشتند این کتاب را به دو بخش تقسیم کردند.

پروسه تاریخی

در سال ۵۸۶ قبل از میلاد، بابلیان یهودا را تسخیر و هزاران نفر از ساکنان آنجا را با خود به تبعید بردند. تبعیدیان برای هفتاد سال در بابل باقی ماندند؛ و برای اغلب آنها امید بازگشت به میهن بسیار بعید به نظر میرسید.

اما سپس بر طبق تدبیر با اقتدار خداوند، امپراطوری بابلیان به دست امپراطوری پارس افتاد. و پادشاه پارس سپس از تبعیدیان دعوت نمود تا به یهودا بازگشته و معبد خود را بازسازی کنند. اما فقط اقلیت کمی از آنها تصمیم به بازگشت گرفتند.

این کتاب بر اساس وقایع ثبت شده در فصل ۱۰: ۱۷-۴۴ نباید زودتر از سال ۴۵۰ قبل از میلاد تکمیل شده باشد.

بازگشت از تبعید

کتاب عزرا دو دوره تاریخی جداگانه را پس از هفتاد سال تبعید و اسارت در بابل به تصویر می‌کشد. تبعیدیان در دو گروه جداگانه از بابل به یهودا بازگشتند:

همانطور که اشعیا نبوت کرده بود داریوش پادشاه پارس در سال ۵۳۶ قبل از میلاد اولین گروه تبعیدیان را تحت رهبری زربابل که از نسل داود بود به اورشلیم باز گرداند (فصل ۱-۶)؛ در سال ۵۳۶ قبل از میلاد فقط پنجاه سال از سقوط اورشلیم گذشته بود؛ هرچند اولین گروه اسیران، بیست سال قبل از آن به بابل برده شده بودند. بدینسان از زمان اولین اسیرانی که اورشلیم را ترک کرده بودند تا زمان بازگشت اولین گروه تبعیدیان، هفتاد سال سپری شده بود. بدین شکل، نبوت ارمیا در مورد هفتاد سال تبعید به تحقق رسیده بود.

دومین گروه تبعیدیان در حدود هشتاد سال بعد در سال ۴۵۸ قبل از میلاد و تحت رهبری خود عزرا به یهودا بازگشتند (فصل ۷-۱۰). زمانی که عزرا وارد یهودا شد، قوم دوباره در گناه سقوط کرده بودند، عزرا کلام خداوند را برای مردم موعظه نمود و مردم نیز از گناهان خودشان توبه کردند. عزرا در این امر موفق شد، چون دست خداوند با او بود.

منبع: رازگاه

<https://telegram.me/joinchat/DCp7MT2SqCXCi8-dz0mRRg>